

maatte overskride den samlede Forøgelse, der maatte have fundet Sted ved Uddannelse af Mandskab under de ekstraordinære Forhold, samt at det ved de to Love forudsatte Mobiliseringsbehov stedse kunde tilfredsstilles. Denne Bestemmelse mødte Kritik baade fra Venstre, Det konservative Folkeparti, Bondepartiet og Nationalsocialistisk Arbejderparti, men heroverfor hævdede Forsvarsministeren, at Venstre og Konservative havde været med til at give Regeringen en tilsvarende Bemyndigelse i 1914—18. Resultatet af Udvalgsforhandlingerne om dette Punkt blev, at Udvalget gjorde Indstilling om Bestemmelsens Udeladelse og Paragraffens Begrænsning som ovenfor gengivet, men i Betænkningen udtalte det samlede Udvalg, at »de i Udvalget repræsenterede Partier med Henblik paa de i Loven givne Bemyndigelser til Forsvarsministeren erklærer sig villig til til sin Tid at optage en Forhandling om, i hvilken Udstrækning de foretagne ekstraordinære Indkaldelser maatte muliggøre senere Indskrænkninger i de aarlige Indkaldelser«.

Lovforslaget ændredes dernæst i Folketinget ved Tilføjelsen af *Slutningsbestemmelsen i § 1*, en Ændring, som Ordførerne for Venstre, de Konservative og Nationalsocialisterne havde slaaet til Lyd for ved 1. Behandling, og som ligeledes foretoges efter Indstilling af hele Udvalget og med Ministerens Tilslutning.

Fra flere Sider omtaltes det Forslag om *ekstraordinære Materielanskaffelser* til Beløb af 20 Mill. Kr., som Finansudvalget under 21. September havde tiltraadt. Den konservative Ordfører (Ole Bjørn Kraft) tilføjede i denne Forbindelse, at det var de Konservatives Hensigt at tage det af dem anmeldte *Lovforslag om Bemyndigelse til Forsvarsministeren tilbage**) i Haab om, at de i Udvalget kunde faa alle Oplysninger om trufne Foranstaltninger og Regeringens Planer.

Lovforslaget gennemførtes med Tilslutning af de 4 største Partier, Bondepartiet og Nationalsocialisterne. Derimod erklærede Ordføreren for Kommunisterne, at disse i Konsekvens af deres Modstand mod 1937-Ordningens Opbygning ikke kunde give Tilslutning til en yderligere Bemyndigelse paa Grundlag af denne Ordning, men vilde afholde sig fra at stemme. Ved 3. Behandling stemte 103 for Lovforslaget; 4 stemte hverken for eller imod.

Landstinget vedtog Lovforslaget i Folketingets Affattelse enstemmigt med 51 Stemmer.

*) Dette skete ved Skrivelse til Folketingets Formand af 20. September 1939 (Sp. 1077, jfr. Sp. 977).